

Отримано: 17 лютого 2024 р.

Прорензовано: 27 лютого 2024 р.

Прийнято до друку 1 березня 2024 р.

e-mail: rubchak.olha@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0624-3439>

e-mail: hanna.zinchenko@knlu.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4730-2933>

DOI: 10.25264/2519-2558-2024-21(89)-246-249

Рубчак О. Б., Зінченко Г. Є. Письмова конференція у навчанні академічного англомовного письма. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. Острог: Вид-во НаУОА, 2024. Вип. 21(89). С. 246–249.

УДК: 811.111+378

Рубчак Ольга Борисівна,

кандидат філологічних наук, перекладач Центру розвитку та впровадження проєктів,
Асоціація міст України

Зінченко Ганна Євгенівна,

кандидат філологічних наук, завідувач кафедри фонетики та практики англійської мови,
Київський національний лінгвістичний університет

ПИСЬМОВА КОНФЕРЕНЦІЯ У НАВЧАННІ АКАДЕМІЧНОГО АНГЛОМОВНОГО ПИСЬМА

Стаття присвячена аналізу такого методу навчання студентів академічного англомовного письма, як письмова конференція. Мета дослідження полягає в аналізі використання методу письмової конференції для визначення можливості його застосування в реаліях українських закладів вищої освіти. Актуальність теми дослідження зумовлена потребою застосування в процесі викладання англійської мови, зокрема академічного письма, в закладах вищої освіти найкращих практик, методів та прийомів, що використовуються закордонними викладачами англійської мови як іноземної. Для дослідження було використано загальнонаукові методи, а саме описовий метод, аналіз, синтез та узагальнення. Результати дослідження. Письмова конференція – це приватна бесіда між вчителем і студентом щодо процесу творення письмової роботи. Письмові конференції поділяють за метою на тренування, написання проєкту роботи, повторення, редагування. За орієнтацією письмові конференції поділяють на ті, що орієнтовані на викладача та ті, що орієнтовані на студента. За основним спрямуванням письмові конференції можуть бути сфокусовані на навчанні студента та на письмовому завданні. Письмові конференції можуть проходити у форматі викладач-студент або викладач-студенти. Ефективність письмової конференції визначається її структурованістю та залученням студента до процесу визначення процедури. Письмові конференції мають передбачувану структуру. У конференціях викладачі та студенти мають передбачувані ролі. Перспективу подальших досліджень бачимо у процесі аналізу застосування письмових конференцій в умовах навчального процесу в закладах вищої освіти в Україні, зокрема, для студентів-магістрантів.

Ключові слова: академічне письмо, навчання письма, англійська мова, письмова конференція.

Olha Rubchak,

Candidate of Philological Sciences, translator, Centre for Development and Project Implementation,
Association of Ukrainian Cities

Hanna Zinchenko,

Candidate of Philological Sciences, Head of the Department of Phonetics and Practice of the English Language,
Kyiv National Linguistic University

WRITING CONFERENCE IN TEACHING ENGLISH ACADEMIC WRITING

The present study is devoted to the analysis of the writing conference method of teaching students academic English writing. The purpose of the study is to analyze the use of the writing conference method with a view to defining the possibility of its application in Ukrainian universities. The relevance of the research topic is stipulated by the need to apply the best practices, methods and techniques used by foreign teachers of English as a foreign language in teaching English, in particular academic writing, in universities. The study uses general scientific methods, namely the descriptive method, analysis, synthesis, and generalization. The research results. A writing conference is a face-to-face conversation between a lecturer and a student regarding the process of creating a written paper. Writing conferences are divided by purpose into training, drafting, revision, and editing. By orientation, writing conferences are classified as teacher-centered and student-centered. According to the main focus, writing conferences can be focused on the student's training and on the written assignment. Writing conferences can take place in the format of lecturer-student or lecturer-students. The effectiveness of a writing conference is influenced by its structuring and the involvement of the student in the process of defining the agenda. Writing conferences have a predetermined structure. In conferences, lecturers and students have predictable roles. The prospect of further research is to analyze the application of writing conferences in the educational process in Ukrainian universities, in particular for master's students.

Keywords: academic writing, teaching writing, English, written conference.

Постановка проблеми та обґрунтування теми. Із початком переговорів щодо вступу України до Європейського Союзу, питання опанування іноземними мовами серед студентів українських закладів вищої освіти набуває ще більшої актуальності. Водночас, навчання академічного письма виступає важливим компонентом вивчення іноземної, зокрема, англійської мови, оскільки уможливорює написання необхідних текстів під час академічної мобільності, аргументування власної точки зору, написання та заповнення заявок, звітів тощо (Council Recommendation of 22 May 2019 on a comprehensive approach to the teaching and learning languages, 2019). Навчання академічного письма, безумовно, передбачає спілкування викладача зі студентами. Водночас, таке спілкування часто обмежується постановкою завдання та перевіркою написаних текстів на помилки. У нашій розвідці ми звертаємо увагу на один із способів спілкування між студентами та викладачем, що в англомовній літературі має назву «письмова конференція».

Актуальність теми дослідження зумовлена потребою застосування в процесі викладання іноземної (зокрема, англійської) мови в закладах вищої освіти найкращих практик, методів та прийомів, що використовуються закордонними викладачами англійської мови як іноземної.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значна частина досліджень такого методу навчання академічного письма як «письмова конференція» була здійснена закордонними дослідниками як от С. Андерсон (Anderson, 2010), А. Байрактар (Bayraktar, 2009), Т. Флінн та М. Кінг (Flynn, 1993), М. Харріс (Harris, 1986), Д. Харві (Harvey, 1998), Б. В. Спек (Speck, 2002), Н. Бартелс (Bartels, 2003) та інші. Зокрема, С. Андерсон (Anderson, 2010) дослідив структуру письмової конференції, визначив ролі та завдання викладача та студента під час такої конференції та зазначив конкретні запитання, які можуть допомогти викладачу ефективно використати метод письмової конференції для навчання академічного письма. Своєю чергою, А. Байрактар (Bayraktar, 2009) описав різні типи письмової конференції, а також провів дослідження успішності цього методу навчання академічного письма. Слід згадати також роботу (Harley, 1998), в якій дослідник вказує на особливості ефективного конференції та зауважує на способи досягнення ефективності з позиції викладача та студента.

Що стосується вітчизняних науковців, то вони приділяють більше уваги питанню навчання колективного написання текстів під час навчання академічного іноземного письма, зокрема описують методи, прийоми та засоби навчання академічному співавторству (Бігич, 2020), особливості використання вікі-технологій і мобільних додатків для навчання академічному письму (Шевчук, 2021), способи покращення стилю академічного тексту у процесі навчання студентів (Волох, 2022).

Мета розвідки полягає в окресленні місця письмової конференції в процесі навчання академічному англійському письму для визначення можливості його застосування в реаліях українських закладів вищої освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Письмову конференцію визначають як приватну бесіду між вчителем і студентом щодо письмової роботи студента чи процесу написання/творення письмової роботи (Андерсон, 2010; Сперлінг 1991: 132 цитовано з Bayraktar, 2009: 11). Письмові конференції використовують під час навчання письма як процесу, яке сприймається як соціальна діяльність, а студенти-автори написаних текстів сприймаються як активні учасники процесу написання (Bayraktar, 2009: 1; 12).

Проведення індивідуальних зустрічей зі студентами, які в англійській літературі називають “writing conferences”, “response sessions”, “assisted performance”, “face-to-face interaction”, “one-to-one interaction”, “private communication”, “interactive dialogues”, “dialectic encounter” вважають дієвим інструментом допомоги студентам в процесі навчання академічного письма (Speck, 2002: 31). Очевидно, що письмові конференції мають свої переваги та недоліки.

Проведення індивідуальних письмових конференцій може бути одним з найефективніших способів покращити якість студентських робіт. П'ять хвилин індивідуальної розмови зі студентами можуть бути більш продуктивними, ніж вивчення того ж матеріалу протягом години в класі (Harvey, 1998).

Письмова конференція має на меті не лише надати викладачеві та студенту інформацію про інтереси, цілі, навички письма та успіхи студента, але й дозволяє студентів обговорити ті питання, що викликають сумніви, поставити запитання, запропонувати можливі рішення та отримати необхідний зворотній зв'язок від викладача як більш досвідченого фахівця у написанні академічних текстів (Bayraktar, 2009: 13; Speck, 2002: 32). Крім того, проведення письмових конференцій є корисним для викладача, оскільки може зекономити час викладача. Така економія часу пояснюється тим, що викладачу не потрібно буде витрачати час на написання коментарів та зауважень до письмової роботи студента.

Проте до того, як планувати проведення письмової конференції, викладач має визначитись із низкою питань, як от: 1) чи наявний у викладача і студента час для індивідуальної зустрічі (а також можливість використання часу під час заняття); 2) чи доречно з точки зору комфортного відчуття проводити індивідуальну конференцію (можливо, варто проводити групову конференцію, якщо індивідуальна зустріч викликає почуття дискомфорту); 3) чи наявне в університеті зручне та вільне приміщення для проведення письмової конференції. Слід також обговорити зі студентами підготовку до проведення письмової конференції та нотування/запис під час письмової конференції (наприклад, нотування студентом чи викладачем).

Залежно від мети, письмові конференції поділяють на декілька підгруп, а саме за *метою* письмової конференції (Calkins, 1986 цитовано з Bayraktar, 2009: 12) на: *тренування* – допомогти студенту згенерувати ідеї; *написання проекту* – допомогти студенту розвинути головну ідею; *повторення* – допомогти покращити перший варіант написаного тексту; *редагування* – допомогти покращити текст перед завершенням. За *орієнтацією*, письмові конференції поділяють на ті, що орієнтовані на викладача та ті, що орієнтовані на студента (Bayraktar, 2009: 12-13).

Крім того, залежно від основного *спрямування* письмової конференції, їх поділяють на ті, що фокусуються на навчанні (для навчання студента) та ті, що мають фокус на завданні (такі конференції спрямовані на виправлення письмової роботи студента) (Bayraktar, 2009: 21).

Різновидом письмової конференції викладач-студент є письмова конференція викладач-студенти. Наприклад, викладач об'єднує студентів у пари і просить їх написати одну спільну письмову роботу. Викладач може запланувати письмову конференцію для студентів у парах і використати той самий метод, який він використовує для письмової конференції «викладач-студент». Таким чином, письмова конференція може бути дієвим методом і для груп, які складаються більше ніж з двох студентів (Speck, 2002: 33).

Водночас дослідники визначають, що письмові конференції не завжди є успішним способом навчання академічного письма. Для досягнення ефективності письмової конференції необхідно дотримуватись певних умов, як от проведення її у форматі співпраці та чітка структурованість.

Письмові конференції є найбільш ефективними, коли від самого початку визначено чітку процедуру їх проведення. Якщо викладач долучає студента до процесу визначення процедури проведення письмової конференції, студент стає активним учасником конференції. Більше того, слід заохочувати (або вимагати), щоб студент завчасно готувався і приносив із собою нотатки, чернетки, конспекти або письмові запитання (Harvey, 1998). У такому випадку студент прийде на письмову конференцію підготовленим, зможе прочитати свій варіант написаної роботи вголос викладачеві, або ж викладач

зможє зачитати варіант роботи вголос студенту. Наступним кроком викладач може запитати студента його точку зору щодо власного написаного тексту. Студент також може мати запитання до викладача (Speck, 2002: 31-32).

Письмові конференції мають передбачувану структуру (Anderson, 2010), викладачі та студенти мають передбачувані ролі. Зокрема, письмова конференція складається з таких основних частин, кожна з яких має окрему структуру. Нижче подано приблизну структуру письмової конференції тривалістю 10 хвилин:

1. Підготовка (1-2 хвилини): привітання студента, пояснення мети та виділення часу, щоб студент міг обміркувати питання поки викладач читає чорновий варіант письмової роботи.

2. Обговорення (1 хвилина): опитування студента, які методи працюють/не працюють під час написання роботи. За потребою, викладач може повернутись до відгуку на попередню версію письмової роботи студента.

3. Фокус на письмі (6 хвилин): відповіді на запитання студента щодо написання роботи, виділення сильних сторін чорнового варіанту тексту, конкретні пропозиції, як покращити чорновий варіант роботи та спонукання студента виробити ідеї для перегляду власної письмової роботи.

4. Завершення (1 хвилина): підсумовування студентом основних ідей, які він виносить із зустрічі та подяка студенту за приділений час.

Ролі викладача і студента залежно від частини письмової конференції змінюються. Зокрема, у частині обговорення викладач: 1) пропонує студенту визначити процедуру проведення конференції; 2) задає питання для оцінювання; 3) читає письмову роботу студента; 4) приймає рішення щодо викладання. Своєю чергою студент: 1) визначає процедуру проведення конференції, описуючи свою письмову роботу; 2) відповідає на дослідницькі запитання викладача, більш глибоко описуючи свою письмову роботу (Anderson, 2010).

У частині фокусу на письмі викладач: 1) надає критичний коментар; 2) навчає студента; 3) підштовхує студента «спробувати»; 4) поєднує конференцію з самостійною роботою студента. Водночас студент: 1) уважно слухає коментарі та зауваження викладача; 2) ставить запитання, щоб прояснити і поглибити своє розуміння коментарів і пояснень викладача; 3) «пробує» те, чого навчив його викладач; 4) бере на себе зобов'язання спробувати після конференції застосувати те, чого навчив його викладач (Anderson, 2010).

Коли заняття розпочалося, слід акцентувати увагу на розвитку навичок мислення структурного характеру, а не на правилах граматики чи пунктуації. Редагування чи вичитування студентських робіт може бути навпаки шкідливим. Студенти замість того, щоб розвивати навички самостійного редагування, почнуть покладатися на допомогу викладача, а від редагування абзацу, який може не перетворитися на готовий текст, користі буде небагато. Щоб зосередити увагу на аргументації та організації, слід ставити запитання: це допоможе студентам краще структурувати свою роботу, переосмислити структуру аргументів і бути більш конкретними. Іноді буває корисно моделювати стратегії вичитування, переглянувши один-два абзаци і ретельно пояснивши причини змін, які були внесені (Harvey, 1998; Speck, 2002: 32).

Важливим при цьому є те, що викладач повинен розглядати письмові роботи як читач, а не як викладач граматики чи той, хто вишукує помилки. Реагувати письмову роботу як читач може бути складно, оскільки викладачі ставляться до студентських робіт зі скептицизмом, зовсім не схожим на їхній підхід до більшості інших текстів. Проте щоб реагувати як читач, викладач може сказати студенту, що саме в письмовій роботі було особливо цікавим, що було незрозумілим, де в роботі викладач, як читач, хотів би отримати додаткову інформацію. Одна з цілей такого зворотного зв'язку зі студентом полягає в тому, щоб допомогти йому самому навчитись ставити подібні запитання, щоб студент міг мислити, як читач, і навчитись переробляти власний написаний текст для вимог читача (Speck, 2002: 32).

Під час письмової конференції більшість часу (80-90%) повинні говорити студенти (Harvey, 1998). Викладач відповідає як читач, і як читач, викладач повинен дозволяти і давати можливість студенту говорити більшу частину часу, відповідаючи на відкриті запитання, які викладач ставить про роботу студента, або на запитання, які викладач ставить про проблеми студента (Speck, 2002: 32-33).

Безумовно, не виникає сумнівів, що під час письмової конференції викладач повинен відзначити сильні сторони письмової роботи студента, а також ті аспекти, які потребують вдосконалення та змін (Harvey, 1998).

Завершуючи письмову конференцію, викладачу слід коротко проаналізувати основні питання, які були розглянуті протягом 10 хвилин консультації, та нагадати студенту, які кроки йому потрібно зробити за результатами обговорення; студент має залишити консультацію з планом дій щодо розвитку своїх ідей та доопрацювання (Harvey, 1998).

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, наукові конференції можуть бути дієвим методом ефективного навчання студентів академічного іншомовного письма. Для досягнення максимальної ефективності письмових конференцій необхідно дотримуватись визначених правил та рекомендацій, а також навчати студентів використовувати такий інструмент навчання академічного письма. Перспективу подальших досліджень вбачаємо у процесі аналізу застосування письмових конференцій в умовах навчального процесу в закладах вищої освіти в Україні, зокрема, для студентів-магістрів.

Література:

1. Бігич О. Академічне співавторство: аналітичний огляд прийомів і засобів навчання іншомовного письма. *Вісник Київського національного лінгвістичного університету*, 2020. №32. С. 167–172. DOI: <https://doi.org/10.32589/2412-9283.32.2020.207778>
2. Волох С. Шляхи формування англомовної академічної текстової компетенції. *Проблеми гуманітарних наук: збірник наукових праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Серія: Філологія*, 2022. Вип. 51. С. 48–56. doi: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2022.51.6>
3. Шевчук А. О. Метод колективного написання як засіб формування навичок письма у студентів. *Науковий часопис НПУ імені М.Д. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи*, 2021. Вип. 796, Т. 2. С. 200–204.
4. Anderson C. Conferring with Student Writers. *NEA Spring Educators Conference 2010*, 2010.
5. Bartels N. Written Peer Response in L2 Writing. *English Teaching Forum*, 2003. P. 34–37.
6. Bayraktar A. An Exploration of the Teacher-Student Writing Conference and the Potential Influence of Self-Efficacy. Dissertation. 2009. 171 p.

7. Council Recommendation of 22 May 2019 on a comprehensive approach to the teaching and learning languages. *Official Journal of the European Union*, 2019. C 189/03. URL: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019H0605\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019H0605(02))
8. Flynn Th., King M. Dynamics of the Writing Conference. *Social and Cognitive Interaction*, 1993. 127 p.
9. Harris M. Teaching One-to-One. The Writing Conference. 1986. 189 p.
10. Harvey D. The Writing Conference: Suggestions from Writing Studies Research. 1998.
11. Speck B.W. Facilitating Students' Collaborative Writing. ASHE-ERIC Higher Education Report. Jossey-Bass Higher and Adult Education Series. 2002. 166 p.

References:

1. Bihych, O. (2020). Akademichne spivavtorstvo: analitychnyi ohliad pryiomiv i zasobiv navchannia inshomovnoho pysma. [Academic Co-Authorship: Analytical Review of Methods and Tools for Teaching Foreign Language Writing]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho linhvistychnoho universytetu [Bulletin of Kyiv National Linguistic University]*, 32: 167-172. DOI: <https://doi.org/10.32589/2412-9283.32.2020.207778>
2. Volokh, S. (2022). Shliakhy formuvannia anhlomovnoi akademichnoi tekstovoi kompetensii. [Ways to Develop English Academic Textual Competence]. *Problemy humanitarnukh nauk: zbirnyk naukovykh prats Drohobyskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka [Problems of the Humanities: a collection of scientific papers of Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University]*, 51: 48–56, doi: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2022.51.6>
3. Shevchuk, A. O. (2021). Metod kolektyvnoho napysannia yak zasib formuvannia navychok pysma u studentiv. [Method of Collective Writing as a Means of Developing Students' Writing Skills]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M.D. Drahomanova [Scientific Journal of the Drahomanov National Pedagogical University]*, 79b(2): 200-204.
4. Anderson, C. (2010). Conferring with Student Writers. *NESA Spring Educators Conference 2010*.
5. Bartels, N. (2003). Written Peer Response in L2 Writing. *English Teaching Forum*, 34-37.
6. Bayraktar, A. (2009). An Exploration of the Teacher-Student Writing Conference and the Potential Influence of Self-Efficacy. Dissertation, 171 p.
7. Council Recommendation of 22 May 2019 on a comprehensive approach to the teaching and learning languages. (2019). Official Journal of the European Union. C 189/03. URL: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019H0605\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019H0605(02)).
8. Flynn Th. & King M. (1993). Dynamics of the Writing Conference. *Social and Cognitive Interaction*. 127 p.
9. Harris, M. (1986). Teaching One-to-One. The Writing Conference. 189 p.
10. Harvey, D. (1998). The Writing Conference: Suggestions from Writing Studies Research.
11. Speck, B. W. (2002). Facilitating Students' Collaborative Writing. ASHE-ERIC Higher Education Report. Jossey-Bass Higher and Adult Education Series. 166 p.